

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/42/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215310
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7712215310.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudcov JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Alexandra Husivargu v právnej veci žalobkyne: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, právne zastúpená advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36 864 421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanej: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 19C/134/2012-38 zo dňa 9.12.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvého stupňa) napadnutým rozsudkom návrh na náhradu škody a nemajetkovej ujmy vedenej pod spisovou značkou 19C/134/2012, ktorej obsahom sú návrhy vo veciach 19C/134/2012, 19C/135/2012, 19C/137/2012, 19C/140/2012, 19C/146/2012, 19C/162/2012, 19C/176/2012, 19C/182/2012, 19C/184/2012, 19C/185/2012, 19C/188/2012, 19C/194/2012, 19C/198/2012, 19C/200/2012, 19C/204/2012, 19C/206/2012, 19C/207/2012, 19C/213/2012, 19C/214/2012, 19C/217/2012, 19C/225/2012, 19C/229/2012, 19C/233/2012, 19C/235/2012 a 19C/239/2012 spojené na spoločné konanie zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobkyňa sa návrhmi doručenými súdu 27.9.2012 evidovanými pod spisovými 19C/134/2012, 19C/135/2012, 19C/137/2012, 19C/140/2012, 19C/146/2012, 19C/162/2012, 19C/176/2012, 19C/182/2012, 19C/184/2012, 19C/185/2012, 19C/188/2012, 19C/194/2012, 19C/198/2012, 19C/200/2012, 19C/204/2012, 19C/206/2012, 19C/207/2012, 19C/213/2012, 19C/214/2012, 19C/217/2012, 19C/225/2012, 19C/229/2012, 19C/233/2012, 19C/235/2012 a 19C/239/2012 domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Tieto konania sú spojené na spoločné konanie pod spisovou značkou 19C/134/2012.

Vo veciach 19C/134/2012 (EX 10304/2008), 19C/135/2012 (EX 11849/2008), 19C/137/2012 (EX 12034/2008), 19C/162/2012 (EX 8296/2008), 19C/182/2012 (Ex 15349/2010), 19C/184/2012 (EX 6098/2011), 19C/198/2012 (EX 11934/2008), 19C/200/2012 (EX 10836/2008), 19C/225/2012 (EX 11178/2008) a 19C/239/2012 (EX 10938/2008) sa žalobkyňa domáhala náhrady škody na tom základe, že súd nevydal poverenie v 15.dňovej lehote určenej v ustanovení § 44 ods. 1 Zákona č. 233/1995 Z.z.. Konštatovala, že v týchto veciach súd vydal poverenie po lehote od piatich až do desiatich mesiacov. Tvrdila, že exekučný súd napriek tomu, že veci nevykazovali prvky nadmernej právnej zložitosti, a nevyžadovali spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný

vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, pretože návrh na vykonanie exekúcie a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti, nerozhodol v zákonom stanovenej lehote. Tvrdila, že neexistujú okolnosti, ktoré by umožňovali súdu prvého stupňa postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Tvrdila, že nedisponuje príslušným exekučným titulom ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia sudu, pretože tieto predložila zvolenému súdnemu exekútorovi, a tieto z objektívnych dôvodov nemôže predložiť. Uviedla, že exekučný súd neoznámil žalobkyni spisovú značku, pod ktorou došlo k registrácii exekučného konania. Uviedla, že nečinnosť Okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré by mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa poškodená v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Preto si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslila tak, že jej vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, pričom poškodená v tomto období vynaložila na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,00 € na udržiavanie a správu informačného systému 40,00 €, na administratívne spracovanie cestou urgencii adresovaných súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencii adresovaných súdu prvého stupňa sumu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrola stavu konanou v exekučnom konaní sumu 15,00 €. Celkovo vynaložila poškodená vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti a udelením poverenia na vykonanie exekúcie, a rozhodnutím o nej, a to výlučne vplyvom nesústredenej činnosti súdu, sumu 125,00 €. Táto suma by nezaťažila poškodenú, ak by súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia dodržal zákonom stavenú dobu. Výšku škody odôvodnila tak, že táto bola stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov z dôvodu, že presnú škodu by bolo možno vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami. Zároveň si uplatnila nemajetkovú ujmu v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodenej, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jej pohľadávky, a došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: neskorým ukončením procedúry súdom k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenčnou povinného.

Vo veciach 19C/140/2012 (EX 8432/2012), 19C/146/2012 (EX 12311/2011), 19C/176/2012 (EX 5941/2011), 19C/185/2012 (EX 12358/2011), 19C/188/2012 (EX 2805/2011), 19C/194/2012 (EX 11800/2011), 19C/204/2012 (EX 7531/2012), 19C/206/2012 (EX 7668/2012), 19C/207/2012 (EX 11774/2011), 19C/213/2012 (EX 7674/2012), 19C/214/2012 (EX 8744/2012), 19C/217/2012 (EX 8367/2012), 19C/229/2012 (EX 8102/2012), 19C/233/2012 (EX 7653/2011) a 19C/235/2012 (EX 5933/2011) návrh odôvodnila tým, že o žiadosti o udelenie poverenia nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote a súd prvého stupňa v rozpore so zákonom preskúmaval exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok, pričom výsledkom preskúmania rozsudku bolo zamietnutie poverenia na vykonanie exekúcie, čím došlo k znemožneniu realizácie práv veriteľa zo záväzkového vzťahu s dlžníkom. V uvedených veciach tvrdila, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote od 71 dní až po niekoľko mesiacov. Tvrdila, že došlo k zásahu do jej práv tým, že súd spôsobom odporujúcim zákonu realizoval úplný judičiálny proces zahrňujúci zistenie skutkového stavu veci, výberu právnych noriem a aplikácie a interpretácie zvolených právnych noriem na skutkový stav a meritórne rozhodnutie vo veci, čím sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučného súdu neprináleží, a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tak fundamentálnu zásadu právneho štátu, a to zásadu legality vyplývajúcu z článku II. ods. 2 Ústavy SR. Súd prvého stupňa tým, že svojim nelegálnym postupom vykonal opätovne posúdenie práva žalobkyne na zaplatenie dlhu a časti istiny, a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku medzi rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Takýto postup súdu je nesprávny, v rozpore so zákonom, konkrétne s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože v tomto prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia a žiadosti o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie pristúpil až

v pomerne dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala stav zakladajúci reálnu nevyožiteľnosť istiny a jej príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Žalobkyňa z dôvodu nesprávneho úradného postupu uplatnila v jednotlivých veciach náhradu majetkovej škody, a tak isto aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochrany zaručeného článku 46 ods. 1 Ústavy SR, a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článku VI. ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup Okresného súdu je podľa názoru žalobkyne dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti, ktorá má za následok zmarenie nútenej vymožitelnosti majetkového práva žalobkyne. V prípade skorého rozhodnutia súdu prvého stupňa v zákonnej lehote mohla efektívne a účinne uskutočniť rád iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jej pohľadávky a príslušenstvom, pretože by vedela, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy v spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom stratu dôvery práva na spravodlivé riešenie veci, a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie si uplatnila nemajetkovú ujmu.

Žalovaná s návrhmi nesúhlasila a žiadala ich zamietnuť. Svoje stanovisko odôvodnila tým, že v žalobách sa vyskytuje viacero nedostatkov, a to napr. uvedený odlišný dátum narodenia povinných v žalobách ako dátum narodenia v petite, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje, ako dátum doručenia žiadostí o udelenie poverenia podaných na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci, dátum kedy sa žalobkyňa dozvedela o vzniku škody v jednotlivých prípadoch, nepredložila žiaden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy a iné. Žalobkyňa síce uviedla časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno vzniká žalobca sám. Žalobkyňa tvrdí, že nemá vedomosť o spisových značkách uvádzaných v exekučnom konaní, čo sa nezakladá na pravde, pretože tieto jej museli byť známe v rámci doručovania, napr. uznesenia o zmene súdneho exekútora. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupom je jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd odmietol sťažnosti žalobkyne pre porušenie jeho ústavného práva nečinnosťou súdu prvého stupňa. Žalovaná ďalej poukázala na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, pretože žalobkyňa jednak namieta nezákonné konanie v podobe nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora ale namieta aj nesprávny úradný postup v podobe prietahov. Žalovaná ďalej uviedla aj rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia. Z takto formulovaných žalôb nie je jednoznačné na základe akého titulu si žalobkyňa uplatňuje škodu, keďže v žalobách sa tieto tituly prelínajú a žalobkyňa jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu si nárok uplatňuje. Nie je zrejmé, či si žalobkyňa uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu, z dôvodu prietahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Táto nejasnosť sa prejavuje najmä v žalobách, kde namietaným nesprávnym úradným postupom má byť skutočnosť, že Okresný súd o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nerozhodol v 15-dňovej lehote. Žalovaná ďalej poukázala na to, že dňa 23.4.2012 jej boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, a vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.9.2012 boli na súd doručené žaloby vo veci samej, z čoho je zrejmé, že žalobkyňa ich nepodala po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr. Poukázala na ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, zadĺžaním alebo iným pozbavením osobne slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, a nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11. Ďalej poukázala na ustanovenie § 16 ods. 4 Zákona č. 514/2003 Z.z., a to ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo iba uspokojí jeho časť do 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, alebo príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojuje jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Z uvedeného dôvodu žalovaná považuje nárok žalobkyne za predčasne uplatnený. Ďalej uviedla, že žalobkyňa napriek opakovaným výzvam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie žalobkyňa nepreukázala požadované skutočnosti, nedoplnila žiadne informácie, nebola ochotná uviesť dátumy, kedy sa dozvedela o škode, nepriložila doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, neuviedla, či boli podávané sťažnosti predsedovi

súdu na prieťahy, ani nedoplnila doklady preukazujúce ohrozenie práv zánikom povinného, resp. jeho insolventnosťou, stratou kontaktu s povinným a iné. Žalobkyňa neposkytla absolútnu žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmarila akúkoľvek možnosť tento nárok predbežne prerokovať. Žalovaná ďalej poukázala na podmienky úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z., pre ktoré je potrebné nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené tieto podmienky súčasne. K prieťahom týkajúcich sa nevydania poverenia alebo nerozhodnutie o návrhu o žiadosti o udelenia poverenia v 15-dňovej lehote žalovaná uviedla, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, účinného od 1.6.2011 súd preskúmava žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhoduje do 15 dní od doručenia žiadosti o udelenie poverenia, avšak táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. c) a d), pričom ide o exekučné tituly, ktorými sú vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Z uvedeného vyplýva, že akýkoľvek nárok žalobkyne vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 dňovej lehote v exekučných konaniach začatých po 1.6.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. K rozhodovaniu, ktorým súd zamietal žiadosti o udelenie poverenia žalovaná uviedla, že tento postup je možné chápať dvomi spôsobmi, jednak namietaným postupom môže byť samotný spôsob rozhodnutia, a to zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia, ako i skutočnosť, že k vydaniu rozhodnutia malo dôjsť po zákonom stanovenej lehote. Uviedla, že zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nemôže byť nesprávnym úradným postupom. Pojem nesprávny úradný postup nemá legálnu definíciu, avšak v súlade s rozhodovacou praxou súdov ho možno vymedziť ako porušenie právnou normou ustanoveného predpísaného postupu štátneho orgánu, resp. porušenie účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu alebo s ňou nesúvisí nenašiel svoj bezprostredný vo vydanom rozhodnutí. Nesprávnym úradným postupom nemôže byť samotný spôsob rozhodnutia, to je ako súd o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je preto vylúčená. Nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, pretože toto právo patrí iba v prípade, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Preto je nevyhnuté aby pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmenil alebo zrušil v príslušnom konaní v opravnom prostriedku. Táto podmienka nepochybne nie je v prípade zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. K nedodržaniu lehoty na rozhodnutie, ktorým sa zamietla žiadosť o udelenie poverenia po 15 dňovej lehote uviedla, že ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku určuje lehotu 15 dní na vydanie poverenia, a túto lehotu nemožno automaticky vzťahovať aj na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Odkázala v tejto časti na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I US/16/0. Poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom od 1.1.2013, podľa ktorého pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinností urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, spočívajúci v nečinnosti pri výkone verejnej moci, alebo zbytočných prieťahov v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti, na prieťahy žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, na prieťahy z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho zavinenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovania veci bez zbytočných prieťahov, alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala, že by podala sťažnosť na prieťahy, alebo žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní alebo vydané rozhodnutie ESLP, alebo Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalovaná ďalej namietala vyčíslenú náhradu škody v jednotlivých konaniach. Uviedla, že žalobkyňa na preukázanie vzniku škody musela produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke, pričom si vyčísliła uplatnenú škodu na základe paušálnych nákladov spočívajúcich v administratívnych výdavkoch, funkčných výdavkoch, mzdových výdavkoch a výdavkoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Taktiež uviedla, že škoda zaťažila žalobkyňu výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalovaná poukázala, že žalobkyňa ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi pri svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva aj informačný systém, ktorý poskytuje prehľad

úverov, pričom takýto systém využíva nielen počas domnelých preťahov ale aj pred týmto obdobím ako aj po ňom, a to nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcie ale aj takých, o ktorých žiadne exekučné konanie neprebíha. Tak isto udržiavanie systému žalobkyňa musí vykonávať na každodennej báze najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu ako ich poskytuje aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 9.12.2013, ktorého sa žalobkyňa bez ospravedlnenia nezúčastnila. Požiadala síce dňa 5.12.2013 o zrušenie pojednávania z dôvodu, že podala ústavnú sťažnosť, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva žalobkyne na zákonného sudcu, a práva na nestranný súd, dôsledkom ktorej podľa nej má byť zrušenie rozhodnutia Krajského súdu vo veci nevyľúčeného sudcu povereného pojednávaním vo veci. Súd tento dôvod nepovažoval za vážny dôvod na odročenie pojednávania a dňa 6.12.2013 oznámil žalobkyňi, že návrh na odročenie pojednávania neakceptuje. Napriek tomu sa žalobkyňa pojednávania nezúčastnila, preto súd konal a rozhodol bez jej prítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Dňa 1.11.2008 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Tomášovi Sokirovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 06850/08. Predmetom plnenia zo strany povinného malo byť plnenie zo zmluvy o úvere. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 1.12.2008. Súd vo veci rozhodol vydaním poverenia dňa 5.12.2008. Exekučné konania sa viedlo pred súdom pod spisovou značkou 20Er/671/2008 (teraz 19C/134/2012).

Dňa 16.12.2008 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Vladimírovi Lackovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 08843/08. Predmetom plnenia zo strany povinného malo byť plnenie zo zmluvy o úvere. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 9.1.2009. Súd vo veci rozhodol vydaním poverenia dňa 12.1.2009. Exekučné konanie sa viedlo pred súdom pod spisovou značkou 16Er/4/2009 (teraz 19C/135/2012).

Dňa 17.12.2008 bola u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaná zápisnica, ktorá obsahovala návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Elemírovi Horváthovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 09360/08. Predmetom plnenia zo strany povinného malo byť plnenie zo zmluvy o úvere. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 9.1.2009. Súd vo veci rozhodol vydaním poverenia dňa 21.1.2009. Exekučné konania sa viedlo pred súdom pod spisovou značkou 6Er/4/2009 (teraz 19C/137/2012).

Dňa 14.5.2012 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Mikulášovi Kimovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 07345/11. Predmetom plnenia zo strany povinného malo byť plnenie zo zmluvy o úvere. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 19.7.2012. Súd uznesením zo dňa 26.7.2012 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovou značkou 14Er/421/2012 (teraz 19C/140/2012).

Dňa 13.7.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Jozefovi Čulákovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 03378/11. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 30.8.2011. Súd uznesením zo dňa 5.9.2011 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovou značkou 15Er/400/2011 (teraz 19C/146/2012).

Dňa 10.9.2008 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Ľubici Korbásovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 04589/08. Predmetom plnenia zo strany povinnej bola povinnosť zo zmluvy o úvere. Žiadosť o udelenie poverenia bola doručená 30.10.2008 na nepríslušnom súde v Žiline, ktorý žiadosť o udelenie poverenia postúpil tunajšiemu súdu

dňa 7.5.2009. Tunajší súd dňa 14.5.2009 vydal poverenie vo veci. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 22Er/118/2009 (teraz 19C/162/2012).

Dňa 11.4.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Marekovi Balogovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 14578/10. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 18.5.2011. Súd uznesením zo dňa 31.5.2011 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 17Er/236/2011 (teraz 19C/176/2012).

Dňa 7.10.2010 bola u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaná zápisnica, ktorá je návrhom na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Alžbete Benyakovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 18696/09. Predmetom plnenia zo strany povinnej bolo plnenie z úverovej zmluvy. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 10.12.2010. Dňa 12.1.2011 bol súdny exekútor vyzvaný na doplnenie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zaslaním zmenky. Súdny exekútor v súdom stanovenej lehote zmenky nezaslal, urobil tak až podaním zo dňa 28.2.2011. Súd následne dňa 14.3.2011 vydal poverenie vo veci. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 14Er/568/2010 (teraz 19C/182/2012).

Dňa 13.4.2011 bola u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaná zápisnica, ktorá je návrhom na vykonanie exekúcie vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Olge Holubovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 12163/10. Predmetom plnenia zo strany povinnej bolo plnenie zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 23.5.2011. Dňa 31.5.2011 súd poverenie vydal. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 15Er/180/2011 (teraz 19C/184/2012).

Dňa 13.7.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vydanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Janke Mitrovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 03181/11. Predmetom plnenia zo strany povinnej bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 30.8.2011. Súd uznesením zo dňa 12.9.2011 zamietol žiadosť o udelenie poverenia. Rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím súdom a nadobudol právoplatnosť 15.10.2012. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 7Er/467/2011 (teraz 19C/185/2012).

Dňa 7.2.2011 2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Martinovi Byrovi , pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 10657/10. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 28.2.2011. Súd uznesením zo dňa 8.3.2011 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 18Er/95/2011 (teraz 19C/188/2012).

Dňa 29.6.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Zuzane Šipošovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 02534/11. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 22.8.2011. Dňa 5.9.2011 uznesením žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 17Er/452/2011 (teraz 19C/194/2012).

Dňa 17.12.2008 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Marekovi Mihaľovi , pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 09587/08. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 9.1.2009. Dňa 14.1.2009 poverenie súd vydal. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 12Er/4/2008 (teraz 19C/198/2012).

Dňa 6.12.2008 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Blažene Mitrovej, pričom exekučným titulom bol

rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 08055/08. Predmetom plnenia zo strany povinnej bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 9.1.2009. Dňa 19.1.2009 súd poverenie vydal. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 11Er/7/2009 (teraz 19C/200/2012).

Dňa 10.5.2012 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Marekovi Balogovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 05725/11. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 27.6.2012. Dňa 10.7.2012 súd žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 6Er/373/2012 (teraz 19C/204/2012).

Dňa 10.5.2012 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Mariánovi Grajcárovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 06041/11. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 27.6.2012, súd uznesením zo dňa 2.7.2012 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 11Er/371/2012 (teraz 19C/206/2012).

Dňa 29.6.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Štefanovi Adamovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 02549/11. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 22.8.2011, súd uznesením zo dňa 26.8.2011 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 8Er/384/2011 (teraz 19C/207/2012).

Dňa 10.5.2012 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Márii Lukáčovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 06644/11. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 27.6.2012, súd uznesením zo dňa 2.7.2012 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 11Er/367/2012 (teraz 19C/213/2012).

Dňa 15.5.2012 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Alene Balogovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 06965/11. Predmetom plnenia zo strany povinnej bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 24.7.2012, súd uznesením zo dňa 6.8.2012 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 6Er/633/2012 (teraz 19C/214/2012).

Dňa 14.5.2012 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Silvii Mikerovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 05216/11. Predmetom plnenia zo strany povinnej bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 19.7.2012, súd uznesením zo dňa 30.7.2012 žiadosť o udelenie poverenia zamietol. Exekučné konanie sa viedlo pod spisovú značkou 6Er/425/2012 (teraz 19C/217/2012).

Dňa 6.12.2008 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Ondrejovi Čmeľovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 07772/08. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 9.1.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 14.1.2009. Exekučné konanie sa viedlo po spisovú značkou 16Er/7/2009 (teraz 19C/225/2012).

Dňa 14.5.2012 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Jaroslave Eliášovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 01297/11. Predmetom plnenia zo strany povinnej bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu

19.7.2012, dňa 26.7.2012 bola uznesením žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Exekučné konanie sa viedlo po spisovou značkou 14Er/425/2012 (teraz 19C/229/2012).

Dňa 25.5.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnému Marošovi Oláhovi, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 15039/10. Predmetom plnenia zo strany povinného bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 28.7.2011, dňa 4.8.2011 bola uznesením žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Exekučné konanie sa viedlo po spisovou značkou 11Er/223/2011 (teraz 19C/233/2012).

Dňa 11.4.2011 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Darine Surminovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 14565/10. Predmetom plnenia zo strany povinnej bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 18.5.2011, dňa 31.5.2011 bola uznesením žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Exekučné konanie sa viedlo po spisovou značkou 8Er/169/2011 (teraz 19C/235/2012).

Dňa 6.12.2008 bol u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého spísaný návrh na vykonanie exekúcie oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., proti povinnej Kataríne Balogovej, pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č. SR 07696/08. Predmetom plnenia zo strany povinnej bolo plnenie zo zmluvy o úvere. Súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenie tunajšiemu súdu 9.1.2009, poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané dňa 14.1.2009. Exekučné konanie sa viedlo po spisovou značkou 21Er/7/2009 (teraz 19C/239/2012).

Súd prvého stupňa ďalej citoval ustanovenia § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1 a 2, § 6 ods. 1, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, 2, § 19 ods. 1, 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a dospel k záveru, že návrh žalobkyne nie je dôvodný.

V prvom rade žalobkyňa nepreukázala ani v jednej veci splnenie hmotnoprávnej podmienky uplatnenia nároku na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. pred súdom, a to predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Žalobkyňa v návrhu uviedla, že v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 Zák. č. 514/2003 Z.z. písomnou žiadosťou požiadala o predbežné prerokovanie jej nároku. Do spisu nepredložila žiadny dôkaz o tom, že takýto nárok si u žalovanej uplatnila a kedy, a dokazovanie odkázala na spis Ministerstva spravodlivosti SR. Žalovaná síce nepoprela, že jej žalobkyňou bol návrh adresovaný, avšak vykazoval množstvo nedostatkov spočívajúcich v jeho všeobecnosti a neurčitosti, neuvedení relevantných informácií týkajúcich sa výšky náhrady škody, neuvedení súdnych konaní, ktorých sa nároky mali týkať a pod. Súd nevidí akceptovateľný dôvod, prečo by doručenie žiadosti o predbežné prerokovanie návrhu mal dokazovať súd alebo žalovaná. Nejde o listinný dôkaz, ku ktorému nemá žalobkyňa prístup, alebo ktorý by jej nemohol byť sprístupnený. Ak si žalobkyňa neponechala kópiu návrhu, sama sa dostala do dôkaznej núdze pre účely občianskoprávneho konania. Z toho dôvodu nemôže prenášať dôkaznú povinnosť na súd alebo na druhého účastníka konania.

Ďalej súd vo všetkých konaniach zistil, že skutkové tvrdenia žalobkyne o nevydaní poverenia alebo rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia v zákonom stanovenej lehote, čo malo byť dôvodom nároku na náhradu škody podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z., sa nezakladajú na pravde.

Vo veciach 19C/134/2012 (20Er/671/2008), 19C/135/2012 (16Er/4/2009), 19C/137/2012 (6Er/4/2009), 19C/162/2012 (22Er/118/2009), 19C/182/2012 (Ex 15349/2010), 19C/184/2012 (15Er/180/2011), 19C/198/2012 (12Er/4/2009), 19C/200/2012 (11Er/7/2009), 19C/225/2012 (16Er/7/2009) a 19C/239/2012 (21Er/7/2009) sa žalobkyňa domáhala náhrady škody na tom základe, že súd nevydal poverenie v 15.dňovej lehote určenej v ustanovení § 44 ods. 1 Exekučného poriadku a konštatovala prieťahy od piatich do desiatich mesiacov. Z exekučných spisov však súd zistil, že o všetkých žiadostiach súdneho exekútora súd rozhodol v 15-dňovej lehote vydaním poverenia okrem veci 19C/182/2012 (14Er/568/2010), kde bolo poverenie vydané až po troch mesiacoch. Dôvodom však nebola nečinnosť súdu, ale nedostatky žiadosti o udelenie poverenia, ktoré súdny exekútor odstránil až dodatočne. Následne súd do 15 dní poverenie vydal. Lehota 15 dní podľa zákona plynie iba od doručenia žiadosti o udelenia poverenia, ktorá nemá žiadne vady, v opačnom prípade plynie až od ich odstránenia.

Žalobkyňa nijakým spôsobom nevysvetlila ani nepreukázala, čo ju viedlo ku konštatovaniu prietáhov. Neuviedla, kedy bola doručená žiadosť o udelenie poverenia tunajšiemu súdu a teda od akého dátumu plynutie lehoty na vydanie poverenia počítala. Ako sama tvrdila v žalobe, touto informáciou nedisponovala a odkázala na exekučný spis tunajšieho súdu, ktorého spisovú značku v návrhu ani neuviedla a dokazovanie aj v tomto smere preniesla na súd. V kontexte odôvodnenia žaloby v časti dokazovania súd poukázal na to, že argumentácia žalobkyne neobstojí v žiadnej rovine, pretože jej tvrdenie o nevedomosti spisovej značky, dátumu, kedy bola doručená žiadosť o udelenie poverenia súdu a iných relevantných informácií pre konanie, je zavádzajúce. Žalobkyňa je účastníkom exekučných konaní ako oprávnená. Nič jej ako účastníkovi nebránilo získať potrebné informácie zo súdneho spisu, do ktorého má právo nahliadať. Spisová značka súdu bola prvotne zistiteľná od súdneho exekútora, ktorému súd vydal poverenie. Aj konanie o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. je sporovým konaním a je na žalobcovi skutočnosti tvrdené v žalobe aj preukázať. Táto povinnosť zo strany žalobkyne absolútne absentuje.

Vo veciach 19C/140/2012 (14Er/421/2012), 19C/146/2012 (15Er/400/2011), 19C/176/2012 (17Er/236/2011), 19C/185/2012 (7Er/467/2011), 19C/188/2012 (18Er/95/2011), 19C/194/2012 (17Er/452/2011), 19C/204/2012 (6Er/373/2012), 19C/206/2012 (11Er/371/2012), 19C/207/2012 (8Er/384/2011), 19C/213/2012 (11Er/367/2012), 19C/214/2012 (6Er/433/2012), 19C/217/2012 (6Er/425/2012), 19C/229/2012 (14Er/425/2012), 19C/233/2012 (11Er/223/2011), 19C/235/2012 (8Er/169/2011) návrh odôvodnila tým, že o žiadosti o udelenie poverenia nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenej lehote, a súd v rozpore so zákonom preskúmaval exekučný titul, ktorým bol rozhodcovský rozsudok, pričom výsledkom preskúmania rozsudku bolo zamietnutie poverenia na vykonanie exekúcie, čím došlo k znemožneniu realizácie práv veriteľa zo záväzkového vzťahu s dlžníkom. Ani v jednej z vyššie uvedených exekučných veciach súd nezistil vydanie rozhodnutí po zákonom stanovenej lehote.

V týchto exekučných veciach žalobkyňa konštatovala prietahy od 71 dní až po niekoľko mesiacov, čo nezodpovedá skutočnosti. O všetkých žiadostiach bolo rozhodnuté do 15 dní od doručenia exekučnému súdu. Z návrhov žalobkyne súd zistil, že žalobkyňa plynutie lehoty na vydanie poverenia (aj vo veciach, v ktorých poverenie bolo vydané), nepočítala od doručenia žiadosti o udelenie poverenia súdu, ale od dátumu, kedy bol u súdneho exekútora zápisnične spísaný návrh na vykonanie exekúcie. Lehota na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku začína plynúť doručením žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia súdu a nie začatím exekučného konania. Ak súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia súdu po lehote stanovenej v § 44 ods. 1 Exekučného poriadku, za prípadný prietah od začatia exekučného konania do doručenia žiadosti o udelenie poverenia súd nezodpovedá (napr. vo veci 11Er/223/2011 exekučné konanie začalo spísaním zápisnice u súdneho exekútora 25.5.2011, žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená až 28.7.2011). Súd aj v týchto veciach poukázal na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, ktorým je rozhodcovský rozsudok, čo v prípade žalobkyne bolo vo všetkých veciach.

Pokiaľ ide o uplatnenie nároku na náhradu škody z tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ktorými sú uznesenia súdu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, pri tomto nároku je potrebné splnenie niekoľkých kumulatívnych podmienok: 1. predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne, 2. vydanie nezákonného rozhodnutia, 2.vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody, 4. zrušenie alebo zmena nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom a 5.podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu, ktorého by sa mala nezákonnosť týkať. Tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Ak chýba čo i len jedna podmienka, nie je možné nárok na náhradu škody priznať. Ako bolo vyššie uvedené, žalobkyňa nepreukázala, že nárok predbežne prerokovala so žalovanou. Ďalšou podmienkou pri uplatnení nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia je preukázanie zrušenia nezákonných rozhodnutí. Z exekučných spisov, ktoré sú pripojené ku konaniu nevyplýva, že by uznesenia, ktorými bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, boli zrušené. Žalobkyňa o tom súdu žiadne dôkazy nepredložila, dokonca to v žalobe ani netvrdila. Žalobkyňa nezákonnosť rozhodnutia odôvodňuje nesprávnosťou rozhodnutia súdu o zamietnutí žiadosti, ktorú nesprávnosť vyčerpávajúco odôvodňuje. Súd poukazuje na to, že predmetom tohto konania nie je rozhodovanie o vecnej správnosti zamietajúcich uznesení v exekučnom konaní a súd nevyhodnocuje ani správnosť právnej argumentácie žalobkyne voči

zamietajúcim uzneseniam. Súd v tomto konaní posudzuje nárok žalobkyne na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. a iba v intenciách tohto zákona o nároku žalobkyne rozhoduje. Rozhodnutia, ktorých nezákonnosť žalobkyňa namieta a ktoré sú základom nároku na náhradu škody doposiaľ neboli príslušným orgánom štátu zrušené ani nebola príslušným orgánom konštatovaná ich nezákonnosť. Z uvedeného dôvodu je návrh žalobkyne nedôvodný a v rozpore so zák. č. 514/2003 Z.z.

Súd tiež zdôraznil, že v prípade uznesení o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nemôže ísť o nesprávny úradný postup, pretože výsledkom postupu súdu bolo vydanie rozhodnutia. Nesprávnosť postupu, ktorý vydaniu rozhodnutia prechádzala žalobkyňa odôvodňovala prietiahmi v konaní. Tieto však ani v jednom z prejednávaných vecí neboli preukázané.

Nárok žalobkyne na náhradu škody nebol uplatnený v súlade s podmienkami na uplatnenie tohto nároku podľa zák. č. 514/2003 Z.z., preto nie je daný samotný základ nároku žalobkyne. Súd sa z uvedeného dôvodu nezoberal ani správnosťou vyčíslenia náhrady škody či nemajetkovej ujmy, ktorú žalobkyňa v jednotlivých konaniach požadovala.

Z dôvodov podrobne popísaných vyššie súd preto návrh žalobkyne ako neopodstatnený v plnom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a pri vyhlásení rozsudku ich priznal úspešnej žalovanej. Žalovaná trovy konania nevyčísliła v lehote 3 pracovných dní od vyhlásenia rozsudku, zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, preto jej ich súd v konečnom dôsledku nepriznal (§ 151 ods. 1,2 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky. Uviedla, že požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Pokiaľ súd prejednal za týchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom. Namietala ďalej, že vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa. Meritórne rozhodnutie vo veci neprichádzalo do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobkyne na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., proti ktorému pripustil odvolanie. V čase rozhodnutia o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Žalobkyňa tvrdí, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodnutí vychádzal, nemala možnosť vyjadriť sa ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, a tým došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Nemala možnosť vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Sama nemala možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Namietala ďalej, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, lebo bolo potrebné vo veci vykonať dokazovanie listinami založenými v exekučnom spise a za stavu, kedy sa žalovaná vôbec nevyjadriła k podanej žalobe, mal súd umožniť žalobkyni uplatňovať svoje stanoviská k skutkovým, ale aj právnym otázkam, nastoleným samotným súdom v súvislosti s nesprávnym úradným postupom a výškou spôsobenej škody. Vytýkala súdu, že vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Aj k týmto dôkazom získaným z vlastnej iniciatívy súdom mala mať žalobkyňa možnosť vyjadriť sa. Súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám a následne meritórne rozhodol. Nakoniec vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia a to, že súd nedodržiaval lehoty na vydanie rozhodnutia, čím spôsobil zbytočné prietahy v konaní. Zo všetkých týchto dôvodov navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná zostala v odvolacom konaní nečinná.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Košiciach (ďalej len odvolací súd) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/, c/, d/, e/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výrokoch vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 27.8.2015 o 9.10 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 212, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 20.8.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach podľa § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza, že jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, vo veci rozhodla vylúčená sudkyňa, súd vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. je daný vtedy, ak v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobkyňa konkrétne namieta, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jeho neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

V prejednáwanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 9.12.2013 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyňu (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie na deň 9.12.2013 bolo doručené účastníkom s dostatočným časovým predstihom, čím bola zachovaná lehota na prípravu pojednávania podľa citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Žalovaná ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania a ďalej uviedla, že sa naďalej pridrižiava svojho vyjadrenia vo veci.

Žalobkyňa faxovým podaním zo dňa 5.12.2013 žiadala o odročenie pojednávania, avšak súd jej návrhu nevyhovel, o čom ju informoval dňa 6.12.2013 no napriek tomu sa pojednávania nezúčastnila.

Súd na pojednávaní konštatoval, že neboli splnené dôvody na odročenie pojednávania tak, ako to má na mysli § 119 O.s.p. a nebol zo strany žalobkyne ani zachovaný postup podľa ods. 2 tohto ustanovenia. Na tomto pojednávaní súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu. Následne poučil účastníkov podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., vyhlásil dokazovanie za skončené a vyhlásil rozsudok.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

V prejednávanej veci tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonný sudca nebol vylúčený z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, o čom bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2012, a to v konaní Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C 131/2012, s ktorým konaním bolo spojené aj konanie v tejto prejednávanej veci. Vo vyššie uvedenom konaní bolo žalobcovi a jeho právnomu zástupcovi doručené uznesenie Krajského súdu v Košiciach o nevyvážení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci.

Za situácie, že bolo právoplatným rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 16 O.s.p. rozhodnuté o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania v tejto veci, neobstojí námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Aj pokiaľ ide o ostatné žalobcom namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p., odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle zákona 514/2003 Z. z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyni tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Michalovce v prejednávanom prípade.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav a nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Michalovce sa v konaniach vedených pod spoločnou sp. zn. 19C/134/2012 nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu v zmysle ust. § 44 Exekučného poriadku a ani tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmaval súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku so zákonom.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka

odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, že súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov.

V prejednávanej veci sú exekučnými titulmi práve rozhodcovské rozsudky, preto súd nebol viazaný lehotou 15 dní. Táto lehota platí pre vydanie poverenia a nie v prípade, ak poverenie vydané nebolo a návrh bol zamietnutý z dôvodu rozporu exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku so zákonom. Vo vyššie uvedenom spoločnom konaní preto nemožno vidieť nesprávny právny postup, ako to namietala žalobkyňa.

Je treba konštatovať, že aj za situácie, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ako aj za situácie, že súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona 514/2013 Z. z. od 1.1.2013, teda aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenia vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ani nepreukázala, že by jej sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

Pokiaľ žalobkyňa nesprávny úradný postup súdu videla v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom sa nemožno stotožniť. Povinnosť súdu ex offo v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t. j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom, vyplýva z ustanovenia § 45 ods. 2 zákona 244/2002 Z. z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. c/ (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu napr. sp. zn. 5Cdo 439/2012, ako aj Ústavného súdu vo veciach I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011 atď.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Michalovce v spoločnom konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 19C/134/2012 je vecne správny.

K ostatným odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza nasledovné :

Pokiaľ žalobkyňa namietala, že nemala možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd vychádzal pri rozhodovaní, že vyjadrenie žalovanej jej nebolo doručené a nebolo doručené ani súdu a teda súd mal rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 21.10.2013 bolo doručené Okresnému súdu Michalovce dňa 28.10.2013 v konaní sp. zn. 19C 131/2012, keďže v tom čase toto prebiehajúce konanie bolo spojené na spoločné konanie s konaním vedeným pod sp. zn. 19C 131/2012 na základe uznesenia Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C 131/2012-9 zo dňa 10.10.2012. Zo spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C 131/2012 odvolací súd zistil, že vyššie uvedené vyjadrenie žalovanej bolo doručené žalobkyňi a jej právnomu zástupcovi dňa 19.11.2013, čo vyplýva z doručeník na č. I. 213 vyššie uvedeného spisu,

kedy spolu s predvolaním na pojednávanie vo veci sp. zn. 19C 131/2012, určeného na deň 9.12.2013, bolo žalobcovi doručené aj vyjadrenie žalovanej k žalobe zo dňa 28.10.2013 a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach o nevyhlúčení sudkyne z pojednávania veci.

Za tejto situácie žalobkyňa mala dostatok času na to, aby sa vyjadrila k argumentom žalovanej a pokiaľ tak neurobila, sama sa vzdala tohto procesného práva, ktorého realizácia jej však nebola znemožnená postupom súdu.

Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené, neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

Pokiaľ žalobkyňa namieta, že nemala možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, k tomu odvolací súd uvádza, že tohto práva sa vzdala sama tým, že sa nedostavila na pojednávanie, na ktoré bola riadne predvolaná a jej dôvod na „zrušenie“ pojednávania neobstojí. O námietke zaujatosti sudcu už rozhodol nadriadený súd. Na tomto pojednávaní bolo pritom vykonané dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsiahnuté v spise, ako aj oboznámením celého obsahu spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/134/2012 a pokiaľ by sa žalobkyňa bola tohto pojednávania zúčastnila, mala možnosť sa k vykonaným dôkazom vyjadriť a realizovať aj svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Je teda zrejme, že zásada kontradiktórnosti konania a ani právo žalobkyne na súdnu ochranu porušené neboli.

Námietka žalobkyne, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania neobstojí, keďže súd rozhodol vo veci na pojednávaní, za splnenia podmienok v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p., ako aj ostatných zákonných podmienok (§115ods. 2 O.s.p.).

Rovnako nenáležitá je aj námietka o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozsudku nepochybne vyplýva, že súd vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spise Okresného súdu Michalovce sp. zn. 19C/134/2012 a tento záver nepochybne vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní.

Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, vrátane výroku o trovách konania účastníkov.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobkyni. Trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a žalobkyňa nemá právo na ich náhradu, preto súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.